

CD mener ikke, det kan være rigtigt, at Danmark skal nøjes med det. Hvorfor skal Danmarks interesser være væsentligt forskellige fra de andre medlemslandes? Naturligvis skal Danmark være med på banen og yde sit bidrag, ikke kun nyde. En grænseoverskridende, organiseret kriminalitet er en trussel mod alle medlemslande, hvorfor det er nødvendigt at gøre en fælles indsats, og selv med forbeholdet vedrørende det retlige samarbejde er der et stigende behov for et vidtgående samarbejde på dette område. Der er med Amsterdamtraktaten skabt en ramme om det retlige samarbejde, som Danmark ikke fuldt ud er med i, og det er en temmelig usædvanlig situation, som sættes i relief af, at vi burde kunne yde et væsentligt bidrag til den europæiske debat om, hvordan man forener retlig disciplin med velfærdsstaten.

Danmark har tiltrådt Schengenkonventionen, der udover at skabe grundlag for en forsvarlig gennemførelse af den frie personlige bevægelighed også indeholder mulighed for et retligt samarbejde inden for straffesager om udlevering, overførsel, retsforfølgning og ulovlig handel med narkotika osv. Men det mest markante samarbejde på det politimæssige område er sket med Europolkonventionen, der hovedsagelig har til opgave at gøre den politimæssige efterforskning i de enkelte medlemslande lettere. Dette er helt i tråd med CD's ønske om, at politimyndighederne i de enkelte medlemslande får mulighed for at samarbejde om efterforskningen af strafbare forhold.

Jeg vil slutte med at sige, at justitsministeren i sin tale efter CD's opfattelse fremhævede en række områder, hvor det er naturligt, at landene i EU samarbejder effektivt, og at Danmarks forbehold ikke er helt uden problemer. Danmark har meget at byde på i det europæiske retlige samarbejde, og derfor ærgrer det os, at vi stadig har et forbehold på dette område.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne indledningsvis sige tak til de to ministre for deres svartaler på forespørgselsens begrundelse. Jeg synes, det er udmærket, at vi med jævne mellemrum får mulighed for at få en debat om, hvor langt og på hvilken måde samarbejdet på dette meget vigtige område skrider frem inden for EU.

Det Radikale Venstre er store tilhængere af internationalt samarbejde, og vi er også tilhængere af internationale aftaler. Vi synes som udgangspunkt, at de åbne grænser i EU er o.k., vi

synes, det er i orden, at man letter samhandelen, og vi synes også, det er i orden, man letter forholdene for persontrafikken. Også muligheden for at pendle tværs over grænserne som arbejdstager er vi tilhængere af, og vi ser frem til, at det bliver lettere at pendle, når den faste forbindelse mellem Danmark og Sverige er blevet etableret.

Hele denne udvikling er vi ikke det mindste utilfredse med, selv om vi godt ved, at åbningen af grænserne åbner for fristelser og misbrug, både hvad angår kriminalitet, og hvad angår uønsket indrejse af folk, som vi ikke vil have ind i landet. Der er ingen grund til at lukke øjenene for den bivirkning af de åbne grænser, men vi har blot ønsket fra Det Radikale Venstres side at sige: O.k., vi vil gerne have de åbne grænser, fordi de indebærer mange fordele, og vi må så prøve at tackle de ulemper, de fristelser og de problemer, der er ved at have de åbne grænser.

Alle andre former for problemer, der kan opstå, fordi borgere i de forskellige lande handler på bestemte måder og etablerer sig f.eks. som familier med børn osv., giver jo også anledning til, at man skal lave aftaler mellem de forskellige lande om, hvordan man tackler problemer, som opstår.

Problemerne kan fortrinsvis tackles på flere forskellige måder, nemlig gennem mellemstatslige aftaler, konventioner, bilaterale aftaler eller regionale aftaler i mindre kredse af lande, og så har vi endelig også den regulering, som vi kender fra EF-direktiverne, som er en helt speciel vedtagelsesform, og som har direkte retskraft for borgerne i de lande, som har indgået aftalen.

I Danmark har vi eksempler på alle typer af samarbejdsformer, og vi er ganske pragmatiske på det område og handler på forskellig måde, afhængig af hvad det er for en type aftale. På skatteområdet har vi f.eks. bilaterale aftaler om dobbeltbeskatning. Vi har på det nordiske område haft masser af aftaler om politisamarbejde.

Jeg vil blot minde hr. Kristian Thulesen Dahl om, at de åbne grænser, vi har haft i Norden i mange år, jo har medført et meget intensivt politisamarbejde. Vi må gå ud fra, reglerne er i orden, men vi kender dem faktisk ikke i Folketinget, for vi har aldrig diskuteret dem. Jeg ved ikke, hvor mange registre de har opbygget, men vi ved så meget, at hvis der bliver begået et bankrøveri i Umeå, så ringer det svenske polit ned til det danske og siger: Bankrøveren tog